

اطلاعیه شورای نمایندگان احزاب و سازمان ها و نیروهای چپ و کمونیست به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

کارگران، زحمتکشان

مردم آزادیخواه ایران!

۱۱ اردیبهشت روز همبستگی و مبارزه جهانی طبقه کارگر در راه است. امسال در شرایطی به استقبال اول ماه مه، روز تجلی همبستگی و رزم انترناسیونالیستی کارگران می رویم که ادامه بحران جهانی نظام سرمایه داری و پیامدهای آن بیکاری گسترده، فقر و فلاکت بیسابقه ای را به طبقه کارگر و اقشار زحمتکش تحمیل کرده است. دولتهای سرمایه داری برای برون رفت از این بحران با اعمال برنامه های ریاضت اقتصادی و تعرض به معیشت و حداقل دستمزد کارگران می خواهند خودشان را از این گرداب نجات بدهند. طبقه کارگر در مقابل این تعرض همه جانبه سرمایه داران و دولت های حامی آنان دست روی دست نگذاشته و در سراسر جهان با اعتراضات و اعتصابات روزانه خود به مقابله با سرمایه داران برخاسته اند. رهبران و فعالین سوسیالیست جنبش کارگری به خوبی می دانند که در برابر معضلات جامعه سرمایه داری و پیامدهای ناشی از ادامه این بحران، راه نجات و بدیلی جز به زیر کشیدن این نظام استثمارگرانه و برپایی یک نظام سوسیالیستی وجود ندارد. اما شکل گیری آلترناتیو سوسیالیستی در جریان مبارزات طبقاتی کارگران برعلیه سرمایه داری و از راه ارتقاء سطح آگاهی، تحزب و تشکل یابی طبقاتی طبقه کارگرمیسر می شود. امروزه گسترش مبارزات اقتصادی و سیاسی کارگران بویژه اعتصابات کارگری و اعتراضات عمومی علیه سیاست های ریاضت اقتصادی بستر مناسبی برای تدارک این امر مهم است. بریستر این مبارزات است که آلترناتیو سوسیالیستی می تواند افق و چشم انداز سیاسی روشنی در پیش پای جنبش طبقه ی کارگر و دیگر جنبش های رادیکال اجتماعی قرار دهد.

در ایران نزدیک به ۲سال از روی کار آمدن کابینه حسن روحانی می گذرد. حاکمیت سرمایه داری جمهوری اسلامی بر پایه اعمال سیاست های نئولیبرالیستی که با وعده نجات اقتصاد ایران از خطر فروپاشی و بهبود وضعیت کار و معیشت کارگران و مردم، از مسیر سازش با امپریالیسم آمریکا و عادی سازی مناسبات با قدرتهای امپریالیستی برسر کار آمد، نه تنها وضعیت زندگی کارگران را بهبود نبخشید بلکه بیشترین فشارها را بر طبقه کارگر تحمیل نموده است. تعیین حداقل دستمزد سه مرتبه پایین تر از خط فقر کارگران برای سال ۱۳۹۴، بیکار سازی کارگران در ابعاد بی سابقه توده ای، ادامه روند افت ریال در برابر ارزهای خارجی و همراه با آن سقوط قدرت خرید اکثریت مردم، تورم لجام گسیخته، گسترش فقر و فلاکت، اعتیاد و تن فروشی، تشدید سرکوب فعالین جنبش کارگری، زنان، ملی و سایر مبارزات اجتماعی، اعدام زندانیان سیاسی و افزایش جهش وار اعدام های قربانیان آسیب های اجتماعی از جمله نمونه هایی است که تراز نامه رژیم اعدام و فلاکت حاکم بر ایران را نشان می دهد.

در برابر تعرض هر روزه به زندگی و معیشت کارگران ما شاهد روند رو به گسترش اعتراضات و مبارزات کارگری بوده ایم. بازداشت، شکنجه و صدور احکام سنگین برای فعالین کارگری نتوانسته جلو این روند را بگیرد. کارگران آگاه و پیشرو نشان داده اند که علیرغم تشدید فشار و سرکوب، به تلاش های خود برای دفاع از منافع کارگران و مقابله با تهاجم افسار گسیخته رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ادامه می دهند و برای سازمانیابی کارگران از هیچ تلاشی فروگذاری نمی کنند. گسترش شمار اعتصابات و اعتراضات در همه مراکز کارگری به میدان آمدن پرستاران و معلمان (که در آن ها فعالین زن نقش برجسته ای داشتند) نشان می دهد که طبقه کارگر ستون اصلی مقاومت توده ای (مبارزه طبقاتی) در برابر تهاجم نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی را تشکیل می دهد.

خیال خام خواهد بود هر گاه تصور شود که سازش رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی با قدرت های امپریالیستی بر سرمسئله هسته ای به معنای کاهش سرکوب و باز شدن فضای سیاسی خواهد گردید. برعکس، آن ها از هم اکنون با همه قدرت خود را برای مقابله با موج روز افزون اعتراضات کارگری و توده ای آماده می سازند تا طبقه کارگر و مردم ایران شکست فاحش آن ها را به فرصتی برای پیشروی های خود مبدل نسازند.

روز اول ماه مه فرصتی است تا طبقه کارگر و پیشروان جنبش کارگری عزم خود را برای ارتقای مبارزات کارگران، بهم مرتبط کردن و سراسری کردن این مبارزات اعلام نموده و بر بستر این مبارزات تلاش برای برپائی تشکل های طبقاتی و توده ای کارگران را گسترش بخشند. فعالین کارگری در این روز همزمان با برافراشتن پرچم مطالبات کارگران و تلاش برای بسیج توده های هر چه بیشتری از کارگران و خانواده های آنان برای شرکت در مراسم و آکسیون های اول ماه مه لازم است، اجتماعات زرد و فرمایشی دولت، که از طرف خانه کارگر رژیم، انجمن ها و شوراهای اسلامی و یا کانون عالی انجمنهای صنفی بر پا می شوند را قاطعانه تحریم و بایکوت کنند.

کارگران ایران در این روز با بهره گرفتن از درس های تجارب مبارزاتی تا کنونی شان بر مطالبات زیر که طی مبارزات سال گذشته همواره مطرح شده است تاکید می کنند:

مردود اعلام کردن حداقل دستمزد تعیین شده از جانب شورای عالی کار رژیم بر خواست افزایش دستمزد ها متناسب با تأمین هزینه یک زندگی انسانی، حداکثر هشت ساعت کار در روز، دو روز تعطیل در هفته و سی روز مرخصی سالیانه با پرداخت حقوق، تعطیلی رسمی اول ماه مه در هر سال با پرداخت حقوق و نیز حق همه کارگران برای برگزاری مراسم اول ماه مه در هر شکل ، انحلال خانه کارگر، شوراهای اسلامی کار و همه تشکل های وابسته به دولت در محیط کار، برچیدن شرکت های پیمان کاری و تبدیل همه قراردادهای پیمانی، سفید امضاء و موقت به قراردادهای جمعی، استخدام کارگران با پوشش کامل بیمه های اجتماعی، تأمین ایمنی محیط کار و پرداخت خسارت به کارگرانی که در اثر سوانح و ضایعات ناشی از کار دچار بیماری و نقص عضو می شوند، منع قانونی و قابل تعقیب بودن تحمیل هر نوع سنت رسمی و عرفی مرد و پدرسالارانه بر زنان در محیط کار و زندگی، منع جدا سازی جنسیتی در محل کار، تبعیض و یا اخراج به خاطر مواردی نظیر رعایت پوشش، الغاء هر نوع تبعیض جنسیتی، ملی، قومی، مذهبی، فرهنگی و یا تعلق به گروههای جمعیتی مهاجر در امر استخدام، بر مبنای اصل حقوق برابر برای کار یکسان برای همه، منع کار کودکان، آزادی حق اعتصاب و تشکل، آزادی کارگران زندانی و کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی، لغو مجازات اعدام، جدائی دین از دولت و آزادی های بی قید و شرط سیاسی.

ما برآنیم که امروز طبقه کارگرایران برای دستیابی به مطالبات بیشمارخود همچون گذشته ، نیازمند سازمانیابی تشکل مستقل و طبقاتی خود است. برای موفقیت در مبارزه پیش روی و وحدت همه بخش های طبقه کارگر(کارگران مناطق و بخش های مختلف اقتصاد، کارگران زن و مرد، کارگران ملیت های مختلف و مهاجر) و همکاری همه تشکل های کارگری ایران، یک ضرورت حتمی و غیرقابل اجتناب است. ضرورتی که همه وجدان های آگاه جنبش کارگری به خوبی به آن واقف هستند. اول ماه مه فرصت دیگری برای ما کمونسیت ها است که اعلام داریم ؛ به میدان آمدن طبقه کارگر متشکل و سازمانیافته و همراهی دیگر جنبش های ترقی خواهانه و پیشرو برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی از طریق یک انقلاب اجتماعی ، تنها راه واقعینانه رهایی از مصائب نظام سرمایه داری و دست یافتن به آزادی و برابری است .

ما امیدواریم که اول ماه مه امسال سرآغاز مبارزه همبسته و متحد برای مطالبات عاجل طبقه کارگر ایران باشد. ما با همه توش و توان خود و ازهر طریق ممکن و موثر یاور و پشتیبان این مبارزات هستیم.

گرامی باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران

پیش بسوی همبستگی تشکل های کارگری در مبارزه مشترک و متحدعلیه نظام سرمایه !

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

پنجشنبه ۲ اردیبهشت ۱۳۹۴ برابر با ۲۳ آوریل ۲۰۱۵

امضاء ها به ترتیب حروف الفبا:

- ۱- اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور
- ۲ - اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان
- ۳- پیوند در خدمت کمونیست های ایران
- ۴- حزب کمونیست ایران
- ۵ - سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
- ۶- سازمان راه کارگر
- ۷- سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر)
- ۸- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران- استکهلم
- ۹- شورای فعالین سوسیالیست و آزادیخواه- هامبورگ
- ۱۰- کانون همبستگی با کارگران ایران- گوتنبرگ
- ۱۱- کمیته بین المللی برای حمایت زندانیان سیاسی ایران- ناظر
- ۱۲ - کمیته حمایت از مبارزات جنبش کارگری ایران- دانمارک
- ۱۳ - کمیته حمایت از مبارزات کارگران ایران- فنلاند
- ۱۴- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان(اقلیت)
- ۱۵ - کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران - مونترال ،کانادا
- ۱۶- نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران-غرب آلمان
- ۱۷- هسته اقلیت